

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година .300 лей
За 6 месеца . . 160 „Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

ОДИНИТЪ МИНАВАТЪ

наватъ тѣ, поели без-
ния друмъ на вѣ-
къ бѣднинитѣ,
ли съ себе си мж-
и страданията на
неството.

сжиятъ пжтъ ми-
старата 1935 година.
еди, обаче, да чести-
Новата година, на
добруджанцитѣ се
а датръгемъ обрат-
следитѣ на старата
а — да се върнемъ
въковетѣ къмъ у-

итѣ години и въ мра-
та на далечното ми-
да търсимъ свѣтлия
въ на атонския мо-
и неговитѣ безсмърт-
нова „защо се сраминѣ
нареченъ българинъ“ да

имъ въ честититѣ
вата година, зашто-
ѣка отминаваща го-
отнася жива частъ
ашата плътъ и кръвъ,
а обичаитѣ ни, ези-
ни, отнася най-свид-
ни дарове, завеща-
тъ дѣди и прадѣди.

сършимъ ли ако
мъ, че „модерната“
година прибор и по-
ния пестаръ сукманъ
летата добруджанска
йки, че смѣкна въ-

та и ржченица, че
ати на тавана гай-
и потури, шарени е-
че замѣни писана-
йда и медения ка-
съ гълглицитѣ плочи
а телефона? Дали ще

шимъ, ако горчиви-
дупрѣкъ, който го
ърляме на старата
на, насочимъ противъ
на насъ?

въ последнитѣ нѣ-
месеци на 1935 го-
българскитѣ частни
ща изнесоха реди-
бави и литературно-
кални утра. Въ тѣхъ
то вземемъ въ всич-
радове — най-въз-
ени отзиви иматъ
днитѣ игри и ржче-

Значи, сукманитѣ,
житѣ, калпацитѣ, гай-
и кавалтъ, по не-
ната сила на есте-
итѣ закони, продъл-
тъ да будятъ при-
ното ни племенно
во и ни каратъ — да

амислимъ колко е
загубата съ изчез-
то на хубавото ста-
родно, къмъ което

тъй нехайно и съ прене-
брѣжение се отнасяме.
Възхищаваме се, ржко-
плѣскаме и чувствуваме
какъ родното говори на-
право въ сърцето, ала
стоимъ нѣми и безучаст-
ни предъ развихрилата
се стихия отъ селото къмъ
града, отъ родното къмъ
изкълчено модерното,
което съблзавя и раз-
хищава забравенитѣ отъ
насъ синове на родното
село.

Нека за това бжде ви-
ковна старата година, по-
несла безименитѣ наши
мжки и страдания!

Годинитѣ минаватъ —
забравата е тѣхната съ-
пжтица.

Може би, Новата 1936
година за насъ ще бжде
по щастлива. Може би,
тя ще донесе желаната
пробуда и трезвото съ-
знание, и ще бжде че-
стита и весела година —
година на единението,
на мощното единство на
всички българи въ пре-
дѣлитѣ на Ромъния, кои-
то само така ще закре-
татъ къмъ пълния въз-
ходъ на своитѣ идеали.

Я. х. Я.

Страшно въоръжената

Нова година

Дано честита и мирна да
е Новата година!

„Миролубива“ Франция,
въ желанието си да огра-
ничи своитѣ въоръжения,
одобрява въ парламента но-
виятъ си воененъ бюджетъ,
споредъ който, до края на
1936 год., най-малко една
трета отъ огромната ѝ авиа-
ция, трѣбва да се снабди
съ най-модерни и усъ-
вършенствувани апарати!

Още по-миролубива Аме-
рика гласува 75 милиона
долари за построяване на
нови авиационни бази и
нови бойни аероплани, не-
обходими за евентуални
случаи!

Англия, господарката на
моретата, строи нови воен-
ни параходи, защото се-
гашната ѝ мощна флота не
отговаряла на днешнитѣ

Кръвопролитни бит- ки въ Абисиния

Агенция Хавасъ съоб-
щава, че презъ послед-
нитѣ нѣколко дни въ
Абисиния се водѣли кръ-
вопролитни битки. Около
реката Такаце станали
голъми сражения, въ
които сж паднали убити
нѣколко хиляди абисин-
ци и много италиянци.

Съобщенията относно
превземането отъ абисин-
цитѣ на много италиян-
ски позиции се опровер-
гаватъ отъ Римъ. Тѣй или
иначе, споредъ получени-
тъ най-нови съобщения,
абисинскитѣ войски вече
сериозно упорствували.

Арестувано момиче

Силистра — Въ с. Тур-
смиль е арестувано едно
младо момиче, на име
Антонета Соларова, коя-
то е дошла като работни-
ка отъ Бесарабия. Но
понеже то е говорило
около 5 чужди езици, на
шефа на поста се стори-
ло подозрително това и
арестува момичето.

Вързано и подъ силна
с т р а ж а то е от-
карано въ Военния съдъ
отъ Констанца.

времена и на новитѣ въ-
оръжения.

Въ Германия, освенъ че
всички мжже се намиратъ
въ единъ казарменъ жи-
вотъ, — „за всѣка евенту-
алностъ“ — но и женитѣ
ще бждатъ задължени да
отбизатъ една трудова по-
винностъ, равна на военно-
то обучение на хиглери-
скитѣ отряди.

Понататѣкъ — миръ и спо-
койствие!

Г-нъ Венизелосъ се връща въ Гърция

Атинскитѣ вестници опо-
вѣстиватъ, че г. Венизелосъ
решилъ да се върне въ Гър-
ция. Той щѣлъ да пристигне
въ първитѣ дни на януарий
направо въ о. Критъ.

Малко безгрижие!

Старата и Новата години
се срещнали башъ на старата
граница. Следъ като се по-
здравили съ обичайнитѣ „на
добъръ часъ“ и „честито“,
старата година предала Ка-
дрилатера на Новата година,
съ следнитѣ упжтвания:

— Позабикалай старитѣ
турски села, защото сж пусти;

изъ пивята не трѣгвай, зашто-
то сж унищожени тѣй наре-
ченитѣ „декизирани“ пролаж-
би и може нѣкой шамавъ
бирникъ, за „честито“, да те
изкара на мезатъ... После мно-
го порюлтня не дигай, зашто-
то на всички добруджанци гла-
витѣ имъ бучатъ отъ нови да-
нъци и нови бели...

Старата година чува...

Седемнадесетъ години се
изминаха отъ човѣчката ка-
сапница, наречена велика
европейска война; седемнаде-
сетъ години се изминаха отъ
какъ милиони невинни, добри
граждани слякоха коститѣ си
по бойнитѣ полета, а други
милиони останаха да влачатъ
своего жалко съществуване
— безъ ржце, безъ крака,
слъпи, глухи, осакатени и
обезобразени — и отъ седем-
надесетъ години есѣка Нова
година приветствува човѣче-
ството съ ледени поздравъ
на войната, която дебне на-
родитѣ, готова да ги въведе
въ своето крваво хоро.

1936 година, като млада
невеста, слеза между наро-
дитѣ въ разгара на най-
усложненитѣ международни
сѣбития. Нейнитѣ безгрижи-
и сърдечни честитки за всич-
ко хубаво и весело, настрѣно
ще бждатъ помрачени отъ
топовнитѣ гърмежи въ Из-
точна Африка и отъ бурята,
която заплавя да раздруска
Далечния изтокъ, а желание-

то ѝ, като есѣка приказна
царица, дошла отъ предѣли-
тъ на вѣчността да вла-
ства въ миръ и любовъ, на-
върно ще се превърне въ гор-
ко отчаяние, виждайки бед-
нотията, глада и мизерията,
които люлятъ човѣчество-
то и пиятъ отдавна забра-
вената пѣсенъ на миналитѣ
благодни години. И ще за-
плачи Новата година, ще се
обърне и ще види старата си
предшественница — прегрбена,
боса и гола, съ разрански кра-
ка, посла пжтя къмъ вѣчно-
стта. Напраздно ще търси
нейния погледъ; тя нѣма да
се обърне, защото много гор-
чевини е изпитала, много
страдала, много плакала. А
може би, като всѣка добра
и състрадателна стара же-
на, отъ умиление тя ще се обър-
не и ще я представи:

— Честита да ви е! Да
бжде радостъ и миръ, но азъ
бързамъ, защото струва ми
се, чувамъ шумуканията отъ
преди 17 години!..

Юл.

ИЗМИСЛЕНАТА РЕВОЛЮЦИЯ въ Дуросторѣ!...

Силистра — Въ връзка
съ извършенитѣ арести въ
с. Сребърна, силистренско,
букурешкитѣ вестници не
закъснѣха да ни ги пред-
ставятъ въ най-черни краски.

Така, вечерното вестниче
„Крединца“ въ уводна ста-
тия, съ едри букви пише:
„Разкритъ комплотъ ириден-
то-коммунистически, конфиску-
вани пушки, гранати“.

Това е измислица на ко-
респондента Вангеле Чому,
македонецъ, фантазията на
когото изглежда, че е ра-
ботела много и си е пред-
ставилъ като на сѣнь, че

българитѣ сж обявили ре-
волюция въ Дуросторѣ..

Днесъ се явихме предъ
г. прокурора на Силистрен-
ския Окръженъ съдъ, кой-
то ни заяви, че всичко е
измислица, че нѣма никак-
ви пушки, гранати и бом-
би, а арестуванитѣ сж ос-
вободени, доказвайки се
напълно че хвърленитѣ имъ
обвинения сж неосновател-
ни. Това сж само тревоги,
съ които се цели насѣква-
нето на колониститѣ про-
тивъ българитѣ.

Коментаритѣ сж излишни.

Шест години криза

Цѣли шест години изтекоха вече откакъ се душимъ въ най-великата икономическа криза, каквато човѣчеството е познало до днесъ.

За наша зла участъ, тукъ въ Добруджа, кризата ни завари въ възможно най-лошото положение.

Презъ 1929 година имаме пълно измръзване на постъпитѣ, направихме дългове за сѣме по старитѣ цени на хранитѣ и остана да влечемъ, покрай ярема на общата икономическа криза и този на дълговетѣ направени тогазъ — дългове, които ще ни държатъ въ криза, може би, много години още следъ изчезването ѝ отъ цѣлото земно кълбо.

За причинитѣ на всесвѣтската икономическа криза, учениитѣ сж на мнения обосновани съобразно съ гледищата на континентитѣ и държавитѣ, отъ които изхождатъ.

Европейскитѣ икономисти намиратъ причинитѣ въ великата война и нейното послѣдствие — премѣстването на икономическия центъръ на тежестта отъ Европа.

Еманципацията на другитѣ континенти, главно на Америка, бѣше обаче неминуема и стремекитѣ на Европа за вѣчна икономическа хегемония, пакъ щѣха да срещнатъ жилавитѣ и предприемчиви янки.

Доктринерно, днешната криза е плодъ на борбата между икономическия либерализмъ и държавния интервенционизмъ.

Всички почти държави сж вдигнали високи митнишки баражи за чуждото производство и се мжчатъ всѣка да си задоволи нуждитѣ отъ собственото такова.

Икономическата аутархия е вѣруето на всички държавници. Едничка Англия

— страната на традициитѣ — отъ консерватизмъ държи още на либерализма, като отбѣгва да замѣства частната инициатива съ наредби отъ страна на държавата. Но Англия е най-привилегированата икономически въ цѣлѣ свѣтъ.

Америка въведе технокрацията, Германия и Италия отрекоха правото на свободно действие на индивида за смѣтка на колективитета, а Русия го вижда като съставна частъ отъ социалната машина. Отъ многото мѣрки за излизане отъ кризата, за 6 години стана ясно само едно, че принципитѣ на френската революция сж си вече изживѣли времето, че либералистическиятъ автоматизмъ (свободно самобалансиране на производство и размѣна) има единъ сериозенъ противникъ — модерния активизмъ, т. е. планомѣрно и дълбоковмешателство на държавата въ производството и размѣната на богатата.

При наличността на това положение, не можемъ да очакваме скорешно премахване на кризата, а щетрѣбва нови усилия за единъ по-голямъ технически и политически напредѣкъ, който да ни позволи едно разрешение на кризата и по неикономически пжтища.

W.

235 души умрѣли отъ студъ

Отъ Ню-Йоркъ съобщаватъ, че вследствие мразовитата вълна, която залѣла централнитѣ и южни части на Съединенитѣ щати, 235 души сж умрѣли отъ студъ. Това е обаче официалната цифра на замръзналитѣ. Предполага се, че числото на умрѣлитѣ отъ студа да е много по-големо.

ИЗЪ РОМЪНО-БЪЛГАРСКОТО МИНАЛО

Д-ръ Ив. Селимински въ Ромъния

отъ Д. Н. МИНИ

Въ предишната статия „Сливенци въ Ромъния“, бѣхме обещали, че ще дойдемъ съ специална статия за Д-ръ Ив. Селимински (1798—1867 г.), този сливенски културтрегеръ, който е посвѣтилъ живота си за националното преуспѣване на своето племе.

Но нека отбележимъ единъ фактъ: до преди малко време, за дѣлото на Д-ръ Ив. С. не се знаеше много. Макаръ неговитѣ интересни спомени да сж отпечатани, обаче, тѣ не бѣха обърнали внимание на голѣма частъ отъ историчитѣ, изследвачи на нашето възраждане. Колкото се отнася за ромънскитѣ, които сж проследили ромъно-българскитѣ отношения презъ тая епоха, нито поменъ за Д-ръ Ив. Селимински.

И ето защо се зарадвахме, когато се научихме, че г. проф. М. Арнаудовъ, ректоръ на Софийския Университетъ, е написалъ обемистъ трудъ за живота и дѣлото на Д-ръ Ив. С. — свѣтла личностъ въ историята на нашето възраждане. А още по-вече очакваме съ основателно нетърпение частъ по-скоро да видимъ отпечатанъ трудътъ на г. проф. Арнаудовъ.

До тогава ще се задоволимъ да дадемъ тукъ нѣколко бѣгли данни изъ живота на Д-ръ Ив. С. и то специално за живота му въ Ромъния.

Д-ръ Ив. С., къмъ 1823—25 г. го намираме въ Брашовъ, кждето е развивалъ жива народополезна дейностъ. Не следъ много време той се завръща въ родния си градъ. Руско-турската война отъ 1828 — 29 г.

го принуждава да търси убежище въ гостоприемна Ромъния. Тукъ е приетъ съ отворени обятия отъ сънародникитѣ си, горди да иматъ помежду единъ такъвъ съплеменникъ. Той прекарва въ Брашовъ, Браила и Букурещъ. Презъ 1833 г. е учителъ въ българското училище въ Букурещъ, следъ две години, 1835 г., въ Рошиори де Веде, а следъ това въ новоосновения градецъ Новъ Сливенъ до Пловещъ. Д-ръ Ив. С. взема живо участие въ живота на това градче. Отпосле, при спора изникнатъ между жителитѣ на Новъ-Сливенъ съ бившия собственикъ на имението Беряска, той е единъ отъ защитникитѣ имъ.

За да добие по-висше образование заминава въ странство, кждето следва медицина. Вече докторъ, презъ 1845 г. иде наново въ Ромъния, кждето прекарва до самата си смъртъ.

Кримската война дава поводъ да вземе живо участие. На 1 януарий 1854 г.,

въ Букурещъ, д-ръ Селимински учредява комитетъ, който да се грижи за биране българска добродетел за руската армия.

Д-ръ Ив. С. е окръженъ лекаръ въ Браила, а презъ 1858 г. е премѣстенъ като такъвъ въ Калар Развивалъ е широка турна дейностъ между жанцитѣ българска въ Румъния и е работилъ усърдно за политическото освобождение на своя народъ.

Завещанието му, отпосле тано на български и румънски езикъ презъ 1867 г. въ гр. Болградъ, е спорвано свидетелство за неговото национално съзнание.

Споменитѣ на д-ръ Ив. С., отъ които за доста интересни работи студията готови печатъ „România și istoria sa“, сж били източникъ за ромъно-българскитѣ отношения въ миналото.

Д-ръ Ив. Селимински е централната фигура въ похвата на българското възрождение.

Г-ца ИРИНКА М. ДАСКАЛОВА

и

Г-нъ ИВАНЪ Б. ШИБИЛЕВЪ

с г о д е н и

26 декември 1935 — Базардникъ

Г-ца ЦЕНКА ЗАВЕРДЖИЕВА

и

Г-нъ ДИМИТЪРЪ ЧЕРНЕВЪ

с г о д е н и

26 декември 1935 год.

Базардникъ

Силиотъ

Печатница „ИЗБОРЪ“

Новогодишенъ подарѣкъ

Дветѣ сестри на Марта знаеха, че Новата година ще имъ донесе подарѣци. Както дѣдо Коледа бѣше оставилъ подъ възглавницитѣ имъ хубави играчки, тъй и Новата година ще ги зарадва съ нѣщо хубаво; навѣрно съ нови обувки, или голѣми кукли, съ хубаво нашарени дренки, защото сутринъ и вечеръ, когато ставаха и лѣгаха, продължително и най-настоятелно се молѣха предъ запаленото кандило за това. Тѣ бѣха увѣрени, че молбата имъ ще бѣде чува. Но освенъ това, тѣ искаха да видятъ и Новата година. Ако

не бѣха заспали на бждни вечери, щѣха да видятъ дѣдо Коледа... Сега тѣ бѣха тайно уговорили, че ще легнатъ и ще се преструватъ, че спятъ. Трѣбва да легнатъ, защото каква имъ каза, че дѣдо Мразъ отминавалъ кждитѣ, кждето децата сж будни.

Марта настани малкитѣ на леглото, зави ги хубаво, взе рждодѣлието си, седна до печката и замечта. Въ тишината на малката стая мислитѣ я носѣха далечъ. Бумтенето на печката ѝ наподобяваше тактитѣ на лекитѣ танци — шумнитѣ вечеринки, кждето

точно сега игритѣ и веселитѣ бѣха въ своя разгаръ. Стариотъ часовникъ засѣрна и звънна десетъ. Рждодѣлието ѝ падна отъ рждетѣ. Замрежи погледъ и се унесе. По устнитѣ ѝ заигра усмивка.

— Како ма, защо се смѣешъ? — обади се едното ѝ сестриче.

Марта се стресна. Тя бѣ забравила, че се намира въ кжжи.

— Скоро да заспишъ — престорено смѣра сестричето си — защото много ще има да чакашъ дѣдо Мразъ!...

Детето се мушна подъ завивката и повече не се мръдна. Марта отново се задълбочи и се унесе по ритѣма на бумтенето на огъня въ печката.

Има ли нѣщо по-приятно и утешително за една хубава

девойка отъ сладкитѣ мечти? Има ли нѣщо по-съкровенно и по-мило за една девойка отъ това, да затвори очи и да яхне кадифениитѣ крила на нежнитѣ желания и да литне въ градината на сладката любовна мжка, кждето слънцето на любовта топи сърдцата на младитѣ, безумно любящи души? Казватъ, че когато любовта забие стрелитѣ си въ сърдцето, безшумно се разтваряли дверитѣ на седмото небе. Тамъ, въ приказната градина на живота и на желанията било царството на любовта, на щастieto. Тамъ било вѣчна пролѣтъ, вѣчно слънце...

Мпозина лудѣха по Марта, но единъ безумно я обичаше, обожаваше. Въ тишината на малката стаичка, при пламналата печка, унесена, тя се си-

лѣше сега да припомни следния си разговоръ съ го. Какво бѣше то? Да, я молѣше да приеме единъ подарѣкъ за новата година му отказваше. Той се молѣше се смѣеше...

— Марта, моля те, каквото искашъ ще имамъ. Ако той тѣй горещо настоятелно би молилъ за любовта, то той би се колебалъ да се предъ краката му най-желанъ безмъртница отъ своитѣ пожелания. Но Марта като че ли не вѣше. Тя се смѣеше, шепнеше се, а очитѣ ѝ прона право сърдцето му.

— Не! — смѣеше се тѣй нищо не приемамъ, освенъ ако ми напишешъ единъ писмо!

Каква мисль! Дори...

БЪЛГАРИТЪ ПРАЗДНУВАТЪ КОЛЕДА

ПРАЗДНУВАНЕ

„Коледната елха“ въ Браила

Театралния животъ въ гр. Силистра

Забавата на Българското

частно училище въ гр. Балчикъ

Силистра — На 22 т. м. бѣ представена отъ ученицитѣ и ученицитѣ при Бѣлг. Частни гимназия, „Боряна“ драма въ 4 действия отъ Йорданъ Йовковъ, добруджански писателъ. Отъ самото начало пролича усърдието на режисьора г-нъ Ив. Димитровъ, учителъ въ мъжката гимназия. Взеха участие ученици и ученички отъ IV класъ нагоре, всички изучили много добре ролитѣ си.

Драмата попадна по вкуса на публиката, която като че ли наложи всѣкому да си спомни неволно нѣкоя действителна семейна случка или това на нѣкои свои близки.

Всички ученици и ученички играха добре, а подготвено се отличава: Велика П. Желѣзова — Боряна, Т. Кондовъ — Злотилъ, Димитъръ Паянговъ — Рали, Софка Полчева — Вида, Пламенъ Бояджиевъ — Павелъ, Пеню Русевъ — Вълчанъ [Алфатарския шефъ] и Димитъръ Паневъ.

Хубавата постановка и декорация се дължи на г-нъ Н. Александровъ, учителъ по рисуване при Бѣлгарскитѣ гимназии.

Между антрактитѣ публиката бѣ забавлявана съ музикални номера, изпълнени отъ ученическия оркестъръ, подъ диригентството на неуморимия учителъ по музика, г-нъ П. Пѣевъ.

Д. Курдумановъ

града и окръга.

Благодари на всички за участието имъ въ празненството. Изказа най-хубави пожелания по случай предстоящитѣ празници.

Тържеството се завърши съ изпълването на хубави коледни пѣсни.

При общо задоволство на голѣми и малки, се раздадохъ обувка и облѣкло на беднитѣ ученици. Сжщо и подарѣцитѣ и сюрпризитѣ на всички ученици.

Раздадохъ се: 15 костюма дрехи, 10 чифта обувка, платъ за 5 роклички и 3 калпака.

По голѣмата частъ отъ изложенитѣ картини бѣха откупени веднага.

гр. Браила, XII. 1935 г.

Посетителъ

ОЧАКВАЙ:

ще получишъ хубавия календаръ на в-къ „Добруджански гласъ“

Въ Бѣлгарско-коледната елха, ни, — недѣля, се ученицитѣ „Ко-

— Въ Бѣлгарско-коледната елха, ни, — недѣля, се ученицитѣ „Ко-“

лиха се свещитѣ на наредената и отру- подарѣци „Коледна“

седателъ г-нъ Т. овъ благодари на които сж се отзова- доканата на управи- тѣло на Общество-

очудн, по каза. Некрологъ? Да, лично за мене, за смиртъ...

сена въ тия мисли, Мар- улаше пѣсенъта на буи- амалия отъ въ печка- доволно се усмихваше.

сургинъта, Новата годи- рава малкитѣ. Но не бѣ радостъта и нѣ Мар- бѣ получи разкошна кутия

обичъ, която сж засвидетелствували къмъ ученицитѣ, поднасяйки имъ ценни подарѣци.

Започна се изпълнението на музикалната и литературна частъ. Пѣха се предимно коледни пѣсни, изслушани отъ всички съ видимо задоволство. Декламираха се живо и изразително хубави и подходящи за случая стихотворения.

Следъ това, директорътъ на училището, г-нъ Пенко Червенковъ даде кратъкъ отчетъ за събранийтѣ отъ гражданитѣ помощи. Изтъкна и похвали готовността на всички да се притекатъ на помощъ и зарадватъ срещу свѣтлитѣ Христови празници беднитѣ ученици отъ училището. Не сж останали равнодушни къмъ беднитѣ си другарчета и ученичките отъ горния курсъ на училището; неможейки да ги подпомогнатъ съ пари, тѣ сж устроили въ училището една изложба на картини, рисувани съ цѣлти моливи отъ самитѣ тѣхъ и всички суми постъпили отъ продажбата на картинитѣ, да бждатъ за беднитѣ имъ другарчета.

Изказа надеждата, че ще бжде напълно оцененъ този тѣхенъ загроаващъ и красивъ жестъ и изложениитѣ картини ще бждатъ откупени до една. Независимо отъ това, картинитѣ сж работени съ усърдие и похватъ и сж пълни съ животъ и красота. Заслужено сж получили презъ м. юлий т. г. I (първа) награда съ златенъ медалъ отъ общата училищна изложба, въ която сж взели участие повече отъ 100 училища отъ

логъ. „Предсмъртна вестъ — прочете тя засмѣна — ако сериозно си намислила да отпиктуванъ за другия свѣтъ, то моля те, съобщи ми. Азъ ще те причакамъ и ще те отведе направо въ седмото небе — тамъ, въ приказната градина на живота, където е вѣчна пролѣтъ, вѣчно слънце“...

Марта, отново унесена въ вихъра на желанията и крилатитѣ мечти, гласно се смѣеше. Но и сега любовитното ѝ сестриче я възвѣрна въ кръга на действителността:

— Како, какво ти пише дѣдо Мразъ?...

Д. Калиакренски

Балчикъ — За питомцитѣ при Бѣлгарското частно училище отъ гр. Балчикъ, Коледнитѣ празници бѣха истинско тържество. Ученичките и ученицитѣ отъ основното училище изнесоха своята забава на първия денъ на Коледа, а прогимназията — на втория денъ.

Забавата на основното училище, тѣй добре подготвена и подредена съ старание отъ неуморнитѣ учители, остави най-мили впечатления; сполучливо бѣха изпълнени почти всички детски хорове, декламации, диалози, басни, сценки и ржченици.

Забавата, устроена отъ ученичките и ученицитѣ на прогимназията, подъ ржко-

водството на учителитѣ, сжщо има блѣскавъ успѣхъ. Нѣколкото хорови номера, дирижирани отъ дългогодишния учителъ, г. Станевъ, безупрѣчно бѣха изпълнени отъ ученичките и ученицитѣ. Декламираха се стихотворения отъ Михайловски, Багряна, К. Величковъ и др. Особено приятно впечатление произведохъ балетътъ, игранъ отъ първо-класнитѣ ученички и народната ржченица, играна отъ ученички и ученици, добре подготвени отъ учителката г-ца Фана Ковачева.

Тѣсниятъ училищенъ салонъ бѣ препълненъ. И отъ двѣтѣ забави публиката остана крайно доволна и отнесе най-мили впечатления.

КОЛЕДНОТО УТРО

НА БЪЛГАРСКОТО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ ВЪ ГР. КОНСТАНЦА

Както всѣкога, Коледното утро изпълнено отъ участитѣ се при Бѣлг. частно основно училище, се състоя въ недѣля 22 декемврий, сутринъта.

Точно въ 11 и пол. часа, г. И. Атанасовъ, председателъ на Обществото, изтъкна значението на традиционниятъ обичай за подпомагане беднитѣ ученици при нашето училище. Той изказа сърдечна благодарностъ за показаната щедростъ на гражданитѣ, които сж се притекли да подкрепятъ това хуманно дѣло. На 24 ученика бѣха раздадени дрехи, обувка и чорапи, а на 12 ученички — престилки, роклички, палтенца, обувка и чорапи.

Отбелязваме факта, че гражданството показавъ извънредна щедростъ, отколкото други години, макаръ че кризата е въ голѣмъ размѣръ.

Следъ това се пристъпи къмъ изпълнение на определѣната програма съ националния химнъ, изслушанъ на крака. Детския хоръ подъ ржководството на г. Калинковъ, изпълни още три пѣсни.

Учащитѣ декламираха стихове отъ Ив. Вазовъ, Дора Габе, Ст. Чилингировъ, Г. Караивановъ, Н. Фурнаджиевъ и В. Павурджиевъ. На ромънски езикъ — четири

стихотворения отъ В. Александри, Окт. Гога, Н. Батцария и П. Дулфу.

Ученици отъ I-во отдѣление, подъ ржководството на г-ца Н. Михайловска, изнесоха сценката „Именниятъ денъ на Анчето“, а тѣзи отъ III и IV отдѣление, подъ ржководството на г-ца Д. Зогава и директора П. Андреевъ, сценката „Гости“ отъ Л. Бобевски.

На края се раздадохъ отъ добре усрасеното коледно дърво, дарове на всички деца.

Д. Н. М.

Тутраканската прогимназия ограбена

Силистра — Въ тутраканската прогимназия билъ извършенъ единъ дързакъ обиръ. Неизвестни крадци задигнали отъ прогимназиалната каса около 100.000 лей, събрани като такси отъ ученицитѣ.

Споредъ следствието, което щателно се води, върва се, че въ скоро време авторитѣ на тая кражба ще бждатъ заловени.

Бъждете оптимисти...

Годинитѣ на тежка криза, които днесъ преживяваме, изискватъ по голѣми психически напрежения и живлавостъ у индивида.

Американцитѣ, най-живавитѣ хора на свѣта, сж си изработили специална философия за днешното време, съ която се мжчатъ да прогонятъ грижата — най-мразениятъ гостъ на човѣка споредъ тѣхъ.

Ето тази тѣхна философия въ резюме:

„Живота на човѣка е нареденъ отъ съдбата, която съдба се резюмира съ „ако“ или“.

Ако има човѣкъ, живѣе или е мъртавъ.

Ако е мъртавъ, нѣма грижа; ако е живъ не му остава освенъ две нѣща: да е богатъ или беденъ. Ако е богатъ нѣма защо да е загриженъ. Ако е беденъ не му оставатъ освенъ две нѣща: или да наследи нѣкакъв имотъ, да спечели пари на лотария, или пъкъ

да работи и да се препитава.

Ако трѣбва да работи, не му оставатъ освенъ две нѣща: или печели достатъчно, или пъкъ не му достига. Ако му достига нѣма защо да се грижи. Ако не му достига, не му оставатъ освенъ две нѣща: да се задоволи съ малко — нѣма защо да се грижи. Ако се помжчи да изкара повече не му оставатъ освенъ две нѣща: или да успѣе или не. Ако успѣе, нѣма защо да се грижи, ако не успѣе остава му или да се грижи нѣкой за него, или да умре отъ гладъ. Око е намѣрилъ кой да се грижи за него, нехае. Ако умре, не му оставатъ освенъ две нѣща: или да отиде въ рая или въ ада.

Ако отиде въ рая, нѣма грижи, ако отиде въ ада нѣма смисълъ да се грижи за нѣщо. Защо тогава да си блѣскаме напразно главата?...

Единъ побойникъ

Силистра — Преди нѣколко дни нотари отъ Сребърна, праща общинския кехая Коста Ивановъ да изкара една каруца ангаря, за да отнесе въ Силистра баджанакъ си. Кехаята отива изъ село, но не намѣрилъ никого, понеже хората сж по нивитѣ и бързатъ да привършатъ есенната сеитба. Г-нъ нотари, ядосанъ, посѣга съ голѣмия си бастонъ да го бие, но кехаята избѣгва. На втория денъ сутринта, предъ самия кметъ, обаче, той удри съ бастона си бедния кехая, подъ претекстъ, че е вадилъ ножъ. Последниятъ пада облянь въ кърви.

Този г-нъ е известенъ

побойникъ и не е пръвъ случая, когато бие селянитѣ, обръщайки се на истински пждаръ съ голѣма сопа въ ржка и бие безъ причини когото срещне. Това лѣто бѣ счупилъ главата на едно 7—8 годишно турченце въ Силистра, понеже викало силно, „семки“ и „мезеликъ“.

Бабаитинтъ е даденъ подъ съдъ отъ мѣстния прокурорски паркетъ за заграбения общински излазъ.

На нѣколко пжти г-нъ прокурора е искалъ отстраняването му отъ служба, но изглежда, че има голѣми хора, които го крепятъ.

Момчилъ

Новиятъ председателъ на професионалнитѣ журналисти отъ Добруджа

Констанца — На мѣстото на подалия оставката си г. К. Сари, като председател на Съюза на професионалнитѣ журналисти отъ Добруджа е избранъ видниятъ журналистъ г. Ал. Деметриадъ.

Селата опустяватъ

Силистра — Поради масовото изселване на турцитѣ, много села отъ окржга, до сега въ завидно състояние, заприли-

УРОЦИ

ПО НѢМСКИ ЕЗИКЪ: предава Л. ХАРТМАНЪ — учителъ по нѣмски езикъ въ Бѣлг. Частна Мжжка Гимназия. Граматика, разговоръ, кореспонденция за ученици и възрастни. Плащане по споразумение.

Сведения въ Редакцията

чаха на изоставени пушинаци. Въ тѣхъ постепенно се настаняватъ новитѣ чокои, разни политически парвенюта.

Селата Куфалча, едно отъ добре уреденитѣ и голѣми села, днесъ като че ли е разорено.

ВЪСТЪ

— Редакцията на в-къ „Добруджански гласъ“ сърдечно честити своитѣ абонати и читатели за Новата 1936 год. и имъ пожелава пълно стопанско възможване, щастие и честити бжднини!

— Поради едно недоразумение въ кореспонденцията съ цинкографското ателие отъ Букурещъ, клишетто за календаря на вестника е изпълнено не по дадената отъ насъ мърка. По тая причина календаря на „Добруджански гласъ“ ще закъснѣе съ нѣколко дни, за което просимъ извинение отъ абонатитѣ и читателитѣ ни.

— Станалиятъ известенъ на насъ то гражданство Хирургъ д-ръ Д. Милевъ, досегашенъ началникъ на хирургическото отдѣление при Варненската държавна болница, биящъ пръвъ асистентъ на Университетската I-ва хирургическа клиника въ България, си е подадъ оставката и се е установилъ на частна практика въ гр. Варна.

Базарджишкото гражданство има щастливия случай да бжде въ съседство съ единъ такъвъ голѣмъ хирургъ, който винаги, въ случай на нужда, може да му се притече на помощъ.

Пожелаваме на г. д-ръ Милевъ блѣскава работа.

— Въ устроената хайка отъ мѣстното ловно д-ство „Калиакренски орелъ“ въ горитѣ на село Омуръ-факъ, сж убити единъ вълкъ и нѣколко лисици.

— Църковниятъ хоръ „св. Троица“ благодари на всички граждани за указания радушенъ приемъ на Бждни вечеръ по случай коледуването.

— Ревелионтъ на Добруджанското студентство, отлично организиранъ за тази вечеръ, 31 декемврий, въ салона на кино „Модернъ“ ще бжде истинска изненада!

— На 27 декемврий 1935 г. въ Алксандаовската болница отъ София, следъ мжчително боледуване се е поминала учителка-

та отъ мѣстнитѣ български училища, Николина Станчева. Покойната умира на 38 год. възраст, като остави следъ себе си цѣли 18 години похвална учителска и просвѣтна дейностъ въ нашитѣ частни училища.

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

— Поради липса на мѣсто много отъ кореспонденциитѣ и допискитѣ отъ нашата провинция, Силистра, Констанца, Букурещъ и Бесарабия за коледнитѣ празненства, оставатъ за идущия брой.

По сжщата причина оставатъ за идущия брой крайно интереснитѣ дописки на нашитѣ специални кореспонденти г. г. Асѣнь

Боевъ отъ Виена, Христовъ отъ Бѣ

— Отъ Силистрата, че висичи сационенъ съдъ като основателен на г. Т. Пучеря, Дски окр. управител прехвърлил разгледа дѣлото противъ отъ Силистренския окржжния съдъ отъ мица.

— Споредъ свѣдѣния отъ селата, изъ се появили много Глутница вълци се въ горитѣ на Чарл а друга нападнала ка въ с. Сусусъ-къ

ОБУЩАРСКИ МАГАЗИНЪ И АТЕЛИЕ НА ДИМИТЪРЪ ЖЕЛКОВ

Силистра (до магазина на братя Калишеску)

Разполага съ богатъ асортиментъ отъ ДАМСКИ И МЖЖКИ ОБУЩА отъ прочутитѣ фабрики Дермата, менъ, Нора, Нова и др. Голѣмъ изборъ ДОМАШНИ ПАНТОФИ (пѣспа) детски обувки и пр.

ГОЛѢМЪ СТОКЪ МЖЖКИ, ДАМСКИ И ДЕТСКИ ГАЛОШИ И ШОШОВЕ. ВСИЧКО първокачествено и на фабрични цени. Изпълнява поръчки добросъвестно и бързо.

Едно само посещение и ще се устрѣтите!

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ — ХИРУРГЪ —

Досегашенъ началникъ на Хирургическото дѣление при Варненската Държавна Болница. СЕ УСТАНОВИ НА ЧАСТНА ПРАКТИКА ВЪ гр. ВАРНА. ПРИЕМА И ОПЕРИРА ВСѢКИ ДЕНЪ въ ул. „Съборна“ № 22—Варна

СОФИЯ! ДОБРУДЖАНЦИ!

ПОСЕТИТЕЛИ НА СОФИЯ

Искате ли евтепи, здрави, елегантни италиански, дамски, мжжки и спортни обувки? ще намѣрите въ първокласнитѣ магазини на вашия сънародникъ

ВАСИЛЪ ПОПОВЪ

Булевардъ Дондуковъ № 6 | СОФИЯ
и клонъ „ „ „ 53

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ — АДВОКАТЪ —

до Шадрафанския площадъ, срещу гаража въ уличката за префектурата, до кабинета на д-ръ Ханджиевъ — Базарджикъ.

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Типография „IZVOR“ — Варна